

Sinterklaas en de Buspiet

‘Ik snap er niks van,’ mompelt Ben Bus. ‘Vandaag is alles anders. Er zit niemand in mijn bus en er staat niemand bij de haltes. Wat is er aan de hand?’

Ben rijdt graag met Lijn 3 door Leesstad. Maar het is wel zo leuk als er ook passagiers mee willen.

‘Ben!’ Over de stoep komt een jongetje aangerend. Een gestreepte kat rent vrolijk met hem mee. ‘Ben, rij je naar de haven?’ vraagt het jongetje hijgend. ‘Kunnen Poes en ik met je mee naar de intocht van Sinterklaas?’

Ben Bus kijkt verbaasd. ‘Sinterklaas komt nu nog niet, Bas,’ zegt hij. ‘Het duurt nog een paar weken voordat het 5 december is. Sinterklaas moet helemaal uit Spanje komen. Dat is ver weg. Dus de stoomboot vaart nu nog ergens midden op zee.’

‘Nee hoor,’ zegt Bas. ‘De stoomboot komt vandaag al aan in Leesstad. Want Sinterklaas en de Pieten moeten hier nog van alles doen voordat het pakjesavond is.’

Nu begint Ben Bus te twijfelen. Sint en Piet moeten inderdaad nog een hoop doen. Ze moeten het grote boek bijwerken. Cadeautjes inpakken. Rijmpjes schrijven. Op daken klimmen. Verlanglijstjes verzamelen. En natuurlijk pepernoten in de schoenen en laarzen stoppen.

‘De intocht is vandaag. Dat stond op internet,’ zegt Bas. ‘Iedereen is al naar de haven. Maar ik moest eerst Poes zoeken. Daardoor zijn we nu bijna te laat voor de aankomst van de boot.’

‘Stap maar vlug in,’ zegt Ben Bus. ‘Ik pas de route aan. Vandaag gaat Lijn 3 naar de haven!’

Het is rustig in de straten van Leesstad. Maar hoe dichter ze bij de haven komen, hoe drukker het wordt.

‘Ik zie de pakjesboot op de rivier!’ roept Bas opgewonden. ‘Daar in de verte komt hij aan.’

Ben Bus ziet de boot ook. ‘Jij en Poes kunnen beter hier uitstappen en naar de haven lopen,’ zegt hij. ‘Ik zoek een stukje verderop een parkeerplaats voor Lijn 3.’

Maar dat valt nog niet mee. Lijn 3 is groot. Ben rijdt wel tien rondjes in de straten rondom de haven, maar nergens is een lege plek waar de bus in past.

‘Wat raar!’ roept Ben Bus na het tiende rondje. ‘Nu is het juist weer heel rustig in de haven.’

De pakjesboot van Sinterklaas ligt inmiddels stil aan de kade. Stevig vastgebonden met dikke touwen.

Ben ziet Pieten over het dek van de boot lopen. En hij ziet Pieten op de kade. Maar waar is Sinterklaas? Waar is het paard? Waar zijn Bas en Poes? En waar zijn alle andere inwoners van Leesstad?

‘Iedereen is naar de rondrit,’ vertelt de Pakjespiet. ‘Sinterklaas rijdt op zijn paard door Leesstad. Samen met een stel van onze mede-Pieten. Ze komen langs het schoolplein en het park.’

En onderweg delen ze pepernoten uit. Wist je dat niet?’

Teleurgesteld schudt Ben zijn hoofd. Nee, dat wist hij niet. Nu heeft hij dus niet alleen de aankomst van de boot gemist, maar ook de rondrit door de stad.

‘De rondrit stopt bij het gemeentehuis,’ vertelt de Pakjespiet. ‘Vandaar gaat Sinterklaas naar ons Werkhuis. We weten alleen nog niet hoe. Want het paard moet naar de hoefsmid.

Eén van zijn hoefijzers is los. En om Sinterklaas nou helemaal naar het Werkhuis te laten lopen ...

Dus dat is nog wel een probleempje.’

De Pakjespiet wil alweer doorlopen. ‘Wacht!’ roept Ben opgewonden. ‘Ik weet wel een oplossing voor dat probleempje.’

Een poosje later rijdt Lijn 3 weer door de straten van Leesstad. Met een trotse Ben Bus achter het stuur. Vandaag brengt Lijn 3 geen passagiers naar de volgende halte. Nee, vandaag brengt Ben Sinterklaas en de Pieten naar hun Werkhuis. Geen mens weet waar dat Werkhuis precies is. Maar Ben straks wel.

‘Vandaag is alles anders,’ lacht Ben blij. ‘Vandaag ben ik de Buspiet!’